

ה"ת 38233/12/17 - עמאד כיסואני, קסם הובלות נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 38233-12-17 כיסואני ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט איתן כהן
מבקשים
1. עמאד כיסואני
2. קסם הובלות
נגד
משיבה
החלטה
מדינת ישראל

בפניי בקשה לשחרור משאית תפוסה.

המבקש 1- הוא בעליה של המבקשת-2. המשאית שנתפסה מסוג וולוו מ.ר. 31-421-56 (להלן: "המשאית") היא בבעלות חברת קסם הובלות בע"מ (להלן: "החברה").

בתאריך 27.09.2017 עוכב הנהג ג'יוואד קיסואני כשהוא נוהג במשאית במחסום א-זעיים במעבר מירושלים לשטחי איו"ש כשעל גבי המשאית טעונה פסולת בניין.

הנהג טען שהיה בדרכו לאתר שפיכה מוסדר בעטרות והכוון על ידי שוטרים למחסום א-זעיים שם נתפס. בתיק הודעה ודו"ח של פקח יחידת דוד של המשרד להגנת הסביבה שלפיהם הוא הוזעק למחסום על פי קריאה של קצין משטרה ושם מצא את המשאית והנהג כשהמשאית טעונה בפסולת בניין. השוטר שעצר את המשאית לא נחקר וכך גם לא נחקר קצין המשטרה שהזעיק את הפקח. גרסתו של הנהג שלפיה היה בדרכו לאתר שפיכה מוסדר בעטרות אף היא לא נבדקה. הנה כי כן, נכון למצב הראיות הקיים בתיק במועד כתיבת החלטה זו, אין יכולת לשלול את גרסת הנהג.

על פי החשד הייתה המשאית בדרכה לשפיכת פסולת בניין באיו"ש. מדובר בהפרת צו אלוף - צו בדבר העברת טובין מס' 1252. כיוון שמעמדו של צו אלוף כמעמדה של חקיקה ראשית בתחומי איו"ש, הרי שמדובר בניסיון לעבור עבירה של הפרת הוראה חקוקה לפי סעיף 286 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וכן עבירות של ניהול עסק להובלת פסולת ללא רישיון לפי סעיפים 4. 14 ו-15 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 וצו רישוי עסקים פריטים 5.1ב' ו-8.3ב' וכן עבירה של ניסיון להשלכת פסולת ברשות הרבים שלא כדין לפי סעיפים 7,2(ד) ו-13(ג)1א לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984.

אין זו הפעם הראשונה שבה מעורבות משאיות החברה בעבירות מסוג זה.

מתיק חקירה נוסף שהוגש לעיוני - תיק פל"א 354473/2017 (להלן: התיק הנוסף) עולה כלהלן:

- א. בתאריך 28.01.2016 נתפסה משאית מ.ר. 56-421-31 במעבר קלנדיה נהוגה בידי נאפז מוגרבי כשהיא עמוסה בפסולת בניין ומנסה לעבור לשטחי איו"ש.
- ב. בתאריך 21.05.2017 נתפסה משאית מ.ר. 57-387-15 במעבר חוצה שומרון נהוגה בידי זגל ג'וודת כשהיא עמוסה בפסולת בניין ומנסה לעבור לשטחי איו"ש.
- ג. בתאריך 07.06.2017 נתפסה משאית מ.ר. 48-255-15 במחסום א-זעיים נהוגה בידי זגל ג'וודת כשהיא עמוסה בפסולת בניין ומנסה לעבור לשטחי איו"ש.
- ד. בתאריך 23.07.2017 נתפסה משאית מ.ר. 48-255-15 במחסום א-זעיים נהוגה בידי נאסר אבו זינה כשהיא עמוסה בפסולת בניין ומנסה לעבור לשטחי איו"ש.
- ה. בתאריך 03.08.2017 נתפסה משאית מ.ר. 57-387-15 במחסום א-זעיים נהוגה בידי נאפז מוגרבי כשהיא עמוסה בפסולת בניין ומנסה לעבור לשטחי איו"ש.

המשאית מושא הבקשה שלפנינו היא אותה משאית שנתפסה ביום 28.01.2016 במעבר קלנדיה.

על פי חומר החקירה בתיק הנוסף, בתאריך 13.06.2017 נערך שימוע לבעלי החברה המבקש-1 והוסברו לו המעשים והשלכותיהם. באותו מעמד הוחתם המבקש-1 על התחייבות לעמוד בכל דרישות קמ"ט איכות הסיבה באיו"ש וצו האלוף.

והנה, ביום 27.09.2017 בחלוף כשלושה חודשים וחצי בלבד ממועד השימוע, נתפסה משאית נוספת של החברה בחשד לאותן עבירות בתיק דנא.

המבקש-1 בהודעתו מיום 29.08.2017 בתיק הנוסף, טען ששתיים מהמשאיות נמכרו לאחר ואף המציא מסמכים המעידים על כך. טענה דומה נטענה בתיק שלפנינו בו המציא המבקש-1 זיכרון דברים שלפיו נמכרה המשאית לאחר בסכום השווה ל-400,000 ₪. הטענות החוזרות בעניין מכירת המשאיות מעלות חשד שיש רגליים לסברה שלפיה מדובר באסטרטגיה שנועדה לחלץ את המשאיות מפני תפיסה וחילוט.

עוד טען המבקש-1 באותה הודעה בתיק הנוסף שהמשאיות שנתפסו היו בדרכן למוסך במישור אדומים ולא לשפיכת פסולת באיו"ש, טענה שאינה עולה בקנה אחד עם מספר המקרים ועם העובדה שבכל המקרים היו המשאיות עמוסות

בפסולת בניין.

מחומר הראיות שבשני התיקים מצטיירת תמונה שלפיה החברה עוסקת בשפיכת פסולת באופן בלתי חוקי, פעם אחר פעם תוך זלזול ברשויות האכיפה ובאינטרסים המוגנים שבאחריותן.

להווה ידוע כי עקרונות הדין בעניין תפיסת חפצים מחייבים החלת נורמות חוקתיות ביישומם. לפיכך יש לקבוע כי קיים מקור סמכות לעצם התפיסה ובהמשך לכך גם תכלית להמשך החזקתו של התפוס בידי הרשות.

המשאית נתפסה על פי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי(מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ") ולענייננו רלוונטית החלופה של רכוש ששימש לביצועה של עבירה. כן נתפסה המשאית גם על פי הסמכות הקבועה בסעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), תשע"א-2011 המחיל על עצמו את הוראות הפרק הרביעי לפסד"פ בשינויים המחויבים.

אשר לתכלית המשך החזקה בתפוס, בפסיקת בית המשפט העליון נמנו שלוש תכליות. תכלית ראיתית - הצגת התפוס כראייה במשפט, תכלית מניעתית - מניעת מסוכנות עתידית שנשקפת מהתפוס ותכלית נוספת שעניינה חילוט בסיום ההליך. (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 25.01.2006)). לענייננו רלוונטיות התכלית שעניינה מניעת מסוכנות והתכלית שעניינה חילוט המשאית בסיום ההליך.

עוד נקבע בפסיקה בהקשר להמשך החזקה בתפוס, כי בבוא בית המשפט להחליט בעניין זה עליו לשקול בין יתר שיקוליו האם יש סיכוי ממשי שהתפוס יחולט בתום ההליך והאם קיימת חלופת תפיסה הולמת שפגיעתה בזכות הקניין של הבעלים פחותה ומידתית והכול בלי שתיפגע תכלית התפיסה.

דרך נוספת שבה ניתן לנקוט כדי לצמצם את הפגיעה בקניינו של בעל התפוס היא הגבלת משך התפיסה. בדרך זו יכול בית המשפט לבקר את התנהלות ההליכים הקשורים בתפוסים ולבחון מעת לעת את הצורך בהמשך ההחזקה בהם.

אשר לשחרור רכב תפוס, בפסיקה נקבע כי התניית השחרור בהפקדה בסך של כ-30% מערכו בצירוף התניות בדבר איסור על עריכת עסקאות ברכב ושעבוד הביטוח המקיף לטובת המדינה, הם תנאים סבירים (בש"פ 3611/11 זגורי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.05.2011)).

אשר לתשתית הראייתית הנדרשת הן לתפיסת חפץ והן להמשך ההחזקה בו, בפסיקת בית המשפט העליון נקבע שנדרש יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי מתקיימת אחת מהעילות לפי סעיף 32 לפסד"פ. במקרה דנא העילה היא כאמור חפץ ששימש לביצועה של עבירה. מכאן שהרף הראייתי הנדרש הן לצורך תפיסה והן לצורך המשך החזקה בתפוס הוא חשד סביר (בש"פ 8353/09 מגאליניק נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 26.11.2009)).

לאחר שהצבתי מבחנים אלה נגד עיניי, אלה מסקנותיי:

א. מעיון בחומר החקירה מצאתי שקיים חשד סביר שנעברה עבירה באמצעות המשאית ברם גרסתו של הנהג לא נבדקה כדבעי ועל כן קיימת חולשה ראייתית בתיק.

ב. החברה היא רצדיביסטית בעבירות אלה ולמעשה זו המשאית השישית שנתפסת באותם חשדות במהלך השנתיים האחרונות כשמדובר בתפיסה החמישית במהלך שנת 2017. עוד עולה מחומר החקירה שמדובר בתפיסה שנייה של המשאית מושא הבקשה.

ג. המשאית שוחררה כבר בעבר כמו גם משאיות אחרות של החברה מתוך כוונה ותקווה שלא יעברו באמצעותן עבירות נוספות. היות והאזהרה כמו גם השימוע לא הועילו, לא יכול המבקש-1 לטעון להגנה על זכותו הקניינית כאשר מנגד הוא פוגע וממשיך ופוגע באיכות הסביבה ובאינטרס הציבורי. במקרה זה גובר האינטרס הציבורי שבמניעת עבירות וחילוט עתידי, על זכויותיו הקנייניות של המבקש-1 (להחלטה על תפיסת משאית במקרה דומה אף שחומרתו פחותה בהשוואה למקרה שבפנינו עיין בהחלטת ביהמ"ש המחוזי בירושלים ע"ח 23863-02-17 מפי כב' השופט ד' טרברג החלטה מיום 22.02.2017).

ד. באיזון שבין האינטרסים השונים ובהם טיב העבירה ואופייה, הפגיעה באינטרס הציבורי, החזרתיות, התכלית שנועדה למנוע עבירות באמצעות התפוס ותכלית החילוט, אל מול זכותו הקניינית של המבקש-1, חלופי הזמן והחולשה הראייתית בתיק, מצאתי שיש להשאיר את המשאית בידי המטרה לתקופה קצובה בת 30 יום שבמהלכה תושלם החקירה ויוגש כתב האישום.

אם לא יוגש כתב אישום בתוך תקופה זו, תשוחרר המשאית בתנאים הבאים:

א. הפקדה בסך 80,000 ₪.

ב. התחייבות עצמית של המבקש-1 בסך 100,000 ₪ להבטחת עמידתו בתנאים.

ג. איסור דיספוזיציה במשאית.

ד. שיעבוד הביטוח המקיף של המשאית לטובת המדינה.

תנאים אלה יעמדו למשך 30 יום נוספים או עד לסגירת התיק לפי המוקדם.

היה ויוגש כתב אישום דינה של המשאית יהיה כדין חפץ שנתפס וכתב אישום הוגש בתיק תוך 6 חודשים מעת תפיסתו.

במקרה זה יפעלו הצדדים בהתאם לסעיפים הרלוונטיים בפסד"פ, כל צד כפי הבנתו.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.